

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Sedlákem, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Mgr. D. N.**
bytem

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 601 82 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2017, č. j. JMK 143756/2017, sp. zn. S-JMK 133013/2017/OD/No

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 5. 10. 2017, č. j. JMK 143756/2017, sp. zn. S-JMK 133013/2017/OD/No **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám žalobkyně.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. V žalobě podané ke Krajskému soudu v Brně dne 20. 12. 2017 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 10. 2017, č. j. JMK 143756/2017, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Rosice ze dne 3. 8. 2017, č. j. MR-S

6776/17-ODO VAP/13, jímž správní orgán prvního stupně shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku, kterého se měla dopustit tím, že dne 6. 5. 2017, v 8.20 hod., na silnici II/602, ulice, v obci, u domu č. p. (cca 533 m před koncem obce), jako řidička motorového vozidla N. J., r. z., při jízdě překročila nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, kdy jí byla rychloměrem LTI 20/20 TruCAM, v. č. TC 003677, naměřena rychlost jízdy v obci 61 km/h, tedy překročila nejvyšší dovolenou rychlost o 11 km/h, a uložil jí pokutu ve výši 1 500 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobkyně shrnula průběh řízení před správními orgány. Uvedla, že se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.
3. Žalobkyně nejprve namítala, že skutek se nestal tak, jak byl popsán, neboť Policie ČR postupně měnila důkazy a skutkové okolnosti, aby odstranila vady řízení. Žalobkyně se jednání tvrzeného správním orgánem prvního stupně nedopustila a je si zcela jista, že v daný den na uvedeném místě nejvyšší dovolenou rychlost nepřekročila, neboť v měřeném úseku jela za modrým vozem, který jel velmi pomalu (30-40 km/hod.). Toto její tvrzení bylo doposud oběma správními orgány pomíjeno. Policisté jí na místě vystavili a předali oznámení přestupku, které neobsahovalo žádné číslo jednací ani číslo snímku. Tyto údaje byly do oznámení dopsány dodatečně. Z toho důvodu žádala o provedení důkazu originálem tohoto oznámení.
4. Další námitka žalobkyně se týkala toho, že správní orgán náležitě nezjistil skutkový stav věci, když neprovedl všechny dostupné a navržené důkazy. Dle názoru žalobkyně došlo k pochybení, když nebyl pořízen jeden individuální obrazový snímek – fotografie, nýbrž byl proveden videozáznam, který nebyl v řízení připuštěn jako důkaz. Dle názoru žalobkyně nebylo měření prováděno v souladu s návodem a výsledná fotografie neobsahuje všechna metadata.
5. Žalobkyně dále brojila proti tomu, že jí nebyl přestupek řádně oznámen ani prokázán, správní orgány nepostupovaly v souladu se zákonem.
6. Závěrem namítla nesprávný postup při výsledcích zasahujících policistů, neboť v oznámení přestupku byl jako svědek uveden jeden z policistů označený jako KS 323 158, žalobkyně však navrhla, aby byli vyslechnuti oba policisté – nstržm. R. J. a pprap. K. Š. Správní orgán pochybil, když neprovedl výsledků zasahujících policistů.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním doručeným soudem dne 5. 3. 2018, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K žalobním námitkám uvedl, že skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností. Na základě provedení dokazování byl skutkový stav zjištěn natolik kvalitně, že nebylo třeba provádět další dokazování například dalšími svědeckými výpověďmi zasahujících policistů.

IV. Replika žalobkyně

8. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou doručenou soudem dne 27. 4. 2018, ve které poukázala na to, že v záznamu o přestupku chybí údaje o vzdálenosti místa měření

rychlosti a místa naměřené rychlosti (GPS). Není tedy patrné, kde žalobkyně měla přestupek spáchat.

V. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s. ř. s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl po nařízeném soudním jednání.
10. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že řízení o přestupku bylo zahájeno na základě oznámení o přestupku Policie ČR, Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje. Součástí tohoto oznámení je jednak úřední záznam policie o spáchání přestupku a dále oznámení přestupku sepsané na místě, záznam o přestupku s fotografií z rychloměru, ověřovací list rychloměru a potvrzení o proškolení policistů. Z protokolu o ústním jednání ze dne 19. 7. 2017 vyplývá, že jako důkazy byly provedeny listiny z oznámení o přestupku, výpis z EKŘ žalobkyně, ověřovací listy č. 8012-OL-70386-15 a 8012-OL-70383-14, dokumentace prostoru, kde proběhlo měření rychlosti, a návod k obsluze měřiče TruCAM. Na základě takto provedeného dokazování vydal správní orgán prvního stupně dne 3. 8. 2017 rozhodnutí o přestupku.
11. V podaném odvolání žalobkyně uvedla, že správní orgán nezjistil beze všech pochybností náležitě skutkový stav věci, správně nezhodnotil všechny dostupné důkazy a neprovedl žalobkyní navržené důkazy.
12. Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí v celém rozsahu, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je zákonné a odvolání zamítl.
13. Podstatou nyní posuzované věci je jednání žalobkyně, která se dne 6. 5. 2017, v 8.20 hod., na silnici II/602, ulice, v obci, u domu č. p. (cca 533 m před koncem obce), jako řidička motorového vozidla N. J., r. z., měla dopustit přestupku tím, že jí na předmětném místě byla změřena rychlost 61 km/h, čímž překročila nejvyšší dovolenou rychlost o 11 km/h.
14. Soud se v nyní posuzované věci musel zabývat otázkou, zda skutečně ze shromážděných důkazů nevyplynulo nic, co by zpochybňovalo správnost či korektnost informací zachycených na listinných důkazech, resp. předně to, zda je tento závěr žalovaného věcně odůvodněn.
15. Soud na nařízeném jednání provedl k důkazům obsah správního spisu a dále listinné důkazy, které sám opatřil, a to konkrétně fotografie místa označeného jako místo spáchání předmětného přestupku, místa měření a vzdálenostních bodů od místa měření ze serveru mapy.cz a dále kompletní návod k obsluze měřiče TruCAM. Z provedeného dokazování pak dospěl soud k závěru, že žalovaný opírá své závěry o nedostatečné skutkové zjištění.

VI.A Měření nebylo prováděno v souladu s návodem

16. Prvně žalobkyně namítala, že měření nebylo prováděno v souladu s návodem a nebyl pořízen jeden individuální obrazový snímek – fotografie, nýbrž byl proveden

videozáznam, který nebyl proveden k důkazu. A dále namítala absenci všech požadovaných metadat na snímku, zejména GPS souřadnice.

17. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, která vychází ze závěru, že pokud byla rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze, neboť jestliže není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřícím zařízením zaznamenána vůbec není. Z toho vyplývá, že pokud by došlo k chybě při měření rychlosti vozidla, nemělo by to za následek nepřesný výsledek měření, ale ke změření rychlosti by vůbec nedošlo a na displeji přístroje by se pak objevila zpráva po chybě měření. Základním předpokladem pro aplikaci tohoto závěru je, že měřicí přístroj funguje automaticky, tedy při jakémkoli chybném měření nebo při ztrátě napětí dojde automaticky k vypnutí přístroje, tedy není zaznamenána rychlost vozidla (k tomu viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2013, č. j. 3 As 82/2012-27, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 1 As 83/2013-60 a ze dne 22. 6. 2016, č. j. 6 As 229/2015-43).
18. Součástí záznamu o přestupku jsou dvě fotografie – jedna se záměrným křížem, která je focena na větší vzdálenost a zachycuje místo přestupku, a druhá, která je focena na kratší vzdálenost pravděpodobně z důvodu zachycení registrační značky vozidla. Tento postup je dle názoru soudu zcela v souladu s běžným postupem a nelze tedy správnímu orgánu vytýkat, že jsou v záznamu dvě odlišné fotografie.
19. Soud neshledal důvod pro provedení důkazu znaleckým posudkem, který navrhovala žalobkyně, když součástí správního spisu není videozáznam, který by měl být znaleckým posudkem zkoumán. Není tudíž možné, aby soud nařizoval přezkoumání něčeho, co není součástí správního spisu.
20. Namítala-li žalobkyně, že jí hlídka Policie ČR na místě přestupku přehrála záznam bez metadat, pak z návodu k obsluze měřiče TruCAM, který soud provedl jako důkaz u jednání, vyplývá, že metadata se ukládají automaticky, tudíž jejich nezobrazení na přehraném videozáznamu neznačí jejich absenci, neboť je pouze na hlídce, zda pustí videozáznam se zobrazením nebo bez viditelných metadat. O tom, že záznam obsahuje metadata, svědčí to, že software automaticky spolupracující se zařízením, propsal výsledky měření do záznamu o přestupku, z čehož vyplývá, že to měření samo o sobě proběhlo.
21. Soud neshledal důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí ani v absenci zapsaných údajích z GPS. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci je podstatné, zda se jedná o velkou obec či město s komplikovanou dopravní situací a zda přesné určení místa je rozhodné pro posouzení toho, zda došlo ke spáchání přestupku (k tomu viz rozsudek ze dne 23. 11. 2010, č. j. 4 As 28/2010-56, nebo rozsudek ze dne 8. 1. 2015, č. j. 9 As 214/2014-48).
22. V případě, že přestupek byl spáchán v menší obci a pokud žalobkyně nečiní sporným, že by absence určitéjšího vymezení místa měření měla vliv na posouzení otázky překročení nejvyšší povolené rychlosti, pak požadavku zákona postačuje i širší vymezení místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí.
23. V případě určení polohy prostřednictvím názvu obce, ulice a č. p. domu je i tento údaj dle názoru soudu dostačující k určení místa přestupku a v případě záznamu o přestupku i k určení místa měření. Samotné údaje o GPS mohou toliko určit polohu měřícího zařízení s tím ale, že i samotný systém GPS není schopen vždy garantovat přesné určení místa měření. Žalobkyně konečně sama nespороvala, že měřicí zařízení nebylo umístěno u

domu, označeného v záznamu o přestupku, pouze uvedla, že bylo na druhé straně silnice, což opírala i o úhel měření. Takové vymezení ale považuje soud za dostačující, neboť pro soud je určení místa měření klíčové především s ohledem na dodržení maximální možné vzdálenosti měření a údaj o poloze měřicího zařízení v nyní posuzované věci byl v tomto ohledu dostačující.

24. Nicméně sporné zůstává vymezení místa spáchání přestupku jako takového, a to právě ve vazbě na udávanou vzdálenost měření. Z obsahu spisu vyplývá, že hlídka Policie ČR zastavila žalobkyni ve směru jízdy, který je uveden v oznámení o přestupku, který odpovídá i výstupu z rychloměru a je z něj patrné i jaké vozidlo bylo měřeno a jaká rychlost mu byla rychloměrem zjištěna. Tyto skutečnosti ze správního spisu jsou podle názoru soudu ke zjištění přestupku obecně dostačující.
25. Dle názoru soudu jsou však v rozporu údaje ohledně místa měření a místa přestupku, když dle údajů uvedených v záznamu o přestupku byla rychlost měřena na vzdálenost 145 m a místem měření byla ulice v Z provedeného dokazování na základě soudem obstaraných fotografií ze serveru mapy.cz dospěl soud k závěru, že s těmito údaji nekorespondují fotografie, které jsou součástí záznamu o přestupku. Při vzdálenosti 145 m od domu na ulici by žalobkyni byla rychlost měřena u domu na ulici č., což z fotografie, z oznámení o přestupku ani ze samotného správního spisu jasně nevyplývá. Naopak z provedeného dokazování spíše vyplývá, že fotografie vozidla se záměrným křížem byla pořízena u jiného domu než u domu na ulici č., tj. v jiné vzdálenosti než v uváděných 145 m.
26. Není proto patrné, že bylo skutečně měřeno na vzdálenost 145 m, jak je uvedeno v záznamu o přestupku a nelze tak najisto na základě obsahu správního spisu postavit, zda byla dodržena vzdálenost, na kterou může být rychlost za pomoci měřiče TruCAM měřena.
27. Z toho důvodu má soud za to, že žalovaný nedostatečným způsobem zjistil skutkový stav a v další fázi řízení bude jeho úkolem postavit najisto, v jakém místě byla rychlost vozidla měřena, respektive v jakém místě byla fotografie se záměrným křížem, tedy fotografie při měření rychlosti vozidla, pořízena a zda tato vzdálenost odpovídá povolenému měřicímu rozsahu měřiče TruCAM.
28. V další fázi řízení se správní orgán musí zároveň vypořádat s tím, že byla rychlost měřena pod určitým úhlem a zda tento úhel je v souladu s návodem k obsluze měřiče TruCAM, neboť z fotografie ze záznamu o přestupku je patrné, že bylo měřeno ze směru do centra obce a nikoliv přímo od domu na ulici, který je uveden jako místo měření v záznamu o přestupku a který se nachází na straně ulice ve směru z centra obce
29. V tomto rozsahu tudíž shledal soud námitku žalobkyně jako důvodnou.

VI.B Nepřekročení povolené rychlosti

30. Naopak za nedůvodnou soud považuje námitku žalobkyně, že nepřekročila nejvyšší povolenou rychlost, přičemž si je zcela jista, že v daný den na uvedeném místě nejvyšší dovolenou rychlost nepřekročila, neboť v měřeném úseku jela za modrým vozem, který jel velmi pomalu (30-40 km/hod.).

31. Tuto argumentaci žalobkyně považuje soud za její procesní obranu, v jejímž rámci může uvádět na svoji obranu jakékoliv skutečnosti. Z obsahu správního spisu ani ze žalobních bodů však nijak nevyplývá, že by tvrzení podkládala jinak, než zpochybněním měření rychlosti Policií ČR. Soud toto zjištění neklade žalobkyni nijak k tíži, neboť je na správním orgánu, aby prokázal, že žalobkyně přestupek spáchala, a nikoliv na žalobkyni, aby prokázala opak. Soud však musí hodnotit námitku žalobkyně, která tvrdí, že se správní orgány nevypořádaly s jejím tvrzením, že po celou dobu jela za modrým vozem, který jel velmi pomalu (30-40 km/hod.). V tomto kontextu nelze než konstatovat, že správní orgán se má zabývat tím, zda je prokázaný skutkový stav tvrzený v oznámení o přestupku, a v případě důvodných pochybností je povinen rozhodnout ve smyslu zásady *in dubio pro reo*.
32. Z obsahu správního spisu nedospěl soud k závěru, že by tato námitka byla důvodnou, když z fotografií, které jsou součástí záznamu o přestupku, není patrné, že by před vozem žalobkyně v měřeném úseku jakékoliv auto jelo, a zároveň soud dospěl k závěru, že nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by podporovaly tvrzení žalobkyně o dodržení nejvyšší povolené rychlosti.

VI.C Nesprávný postup při výsleších zasahujících policistů

33. Žalobkyně dále namítala nesprávný postup při výsleších zasahujících policistů, neboť v oznámení přestupku byl jako svědek uveden jeden z policistů označený jako KS 323 158, žalobkyně však navrhla, aby byli vyslechnuti oba policisté – nstržm. R. J. a pprap. K. Š. Tento důkaz pak nebyl správním orgánem proveden.
34. Soud neshledal tuto námitku jako důvodnou. Z obsahu správního spisu má soud za prokázané, že se hlídka v místě měření skládala ze dvou policistů – nstržm. J. a pprap. Š. Tuto skutečnost nevyloučila ani sama žalobkyně. V rozsudku ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 18/2011-54, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že pro prokázání nejvyšší povolené rychlosti je zcela dostačující, pokud spisový materiál obsahuje oznámení přestupku policie a úřední záznam, záznam z měřicího zařízení a platný ověřovací list k měřicímu zařízení, přičemž výslech zasahujících policistů není třeba provádět, jelikož by neuvedli nic nového. Ve správním spise žalobkyně jsou všechny jmenované listiny obsaženy, nelze proto přisvědčit jejím námitkám, že dokazování provedené správními orgány bylo nedostatečné. V případě překročení nejvyšší povolené rychlosti se totiž spáchaný skutek dokazuje primárně listinou o naměřené rychlosti vozidla, nikoliv svědectvím policistů.

VII. Shrnutí a náklady řízení

35. S ohledem k výše uvedenému nezbylo zdejšímu soudu než napadené rozhodnutí pro absenci řádného vymezení místa spáchání přestupku, tedy pro nedostatečné skutkové zjištění, zrušit [§ 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.]. V dalším řízení je žalovaný vázán shora uvedenými právními názory zdejšího soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
36. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení úspěšná žalobkyně má tak právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila.

37. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobkyni vznikly náklady řízení pouze v souvislosti se zaplacením soudního poplatku za podanou žalobu, a proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení ve výši 3 000 Kč, které odpovídají výši soudního poplatku, který musela uhradit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 31. května 2019

Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
B. Z.